

at det gjorde ham meget ondt at have hørt det. Jeg vil nødig yttre Noget, som kan smerte den ærede Finantsminister, men hvor ondt det end kan gjøre ham at høre det anden Gang, kan jeg dog ikke undlade at erklære, at jeg ogsaa er af samme Mening som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 2den Valgkreds (M. Hage.) Den ærede Finantsminister sagde, at en Discussion af denne Art ikke her var paa sin Plads; efter min Mening vilde det være besynderligt, om den ikke var kommet frem under samtlige de Forhold, hvorunder vi nu behandle denne Sag. Denne Sag er afgjort af den ærede Minister, førend han kom til Rigsdagen og spurgte derom; den er afgjort paa en Maade, der har vaakt hele Folkets . . . (En Stemme: Uvillie) — ja jeg vil udtrykke mig endnu mildere — „Forundring“, det er det mildeste Udtryk, jeg kan bruge. Den ærede Minister har forfikkret, at han i saa Henseende efter moden Overveielse har gjort det, som han har anseet for det Rigtigste, men jeg troer virkelig, at Enhver, uden at høre først denne Forfikkering, vilde have troet det. Dog kan denne Tro ikke forhindre Andre fra at have en selvstændig Dom, der er forfikkellig fra den ærede Finantsministers, og ved nærværende Leilighed at udtale den, og idetmindste saalænge den høitæredede Formand ikke har fundet sig foranlediget til at udtale sig derimod, kan jeg ikke finde, at en Uttring derom ligger udenfor denne Discussion. Jeg havde tænkt paa at ville yttre mig om, hvorledes jeg vilde stemme i denne Sag, men den Maade, hvorpaa Sagen forsvares af den ærede Finantsminister, gjør mig tvivlraadig, om jeg virkelig kan stemme for det gjorte Forslag. Jeg troede at kunne have stemt for det, naar jeg havde hørt Grunde, og ikke Afviisning af Spørgsmaalets Behandling; men man kommer i en uheldig Stilling med Hensyn til sin Stemmegivning, naar man ifledetfor Grunde faaer at høre, at Spørgsmaalet ligger udenfor Discussionen.

Finantsministeren: Hvad jeg har meent der neppe var paa sin Plads ved Discussionen af Finantøloven her i Thinget, var ikke Spørgsmaalet om Gageringen af Gene-

raltolddirecteurposten, men en speciel Udviikling af, hvad der taler for eller imod den Person, til hvem denne Post er overdragen, thi det maa erindres, at det er Kronens Prærogativ at besætte Embeder. Jeg troer, at det vilde lede til meget mislige Følger, hvis man vilde gjennemføre det Princip ved Embeders Besættelse her i Salen at discutere de Embedsmænds personlige Egenskaber, der beslaade Embederne. Der er jo desuden andre Veie, ad hvilke man i denne Henseende kan udøve sin Indflydelse paa Administrationen.

Formanden: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at saaledes som jeg har opfattet Discussionen, har man her ikke søgt at angribe Kronens Prærogativ med Hensyn til Embeders Besættelse, thi saa vilde jeg som Formand ikke have tilstedet en saadan Discussion, men hvad man her har berørt, og som ligger saaledes i de extraordinaire Forhold, at man efter mit Skjønnende ikke kunde undlade at berøre det, det var Indstillingen til H. S. Majestæt om Posten og Postens Gagering.

M. Sage: Jeg er af en meget forfikkellig Mening fra den ærede Finantsministers om det Hensigtsmæssige i, her i Thinget at omtale Embedsmænd, der udnævnes af Kronen. Jeg giver ham Ret i, at det, naar det er os ubekjendte Folk, vistnok vilde være meget forkasteligt. Underledes forekommer derimod Forholdet mig at stille sig, naar der udnævnes Embedsmænd, hvis hele offentlige Færd er bekjendt, thi saa troer jeg, at det vilde være gavnligt og i det Offentliges Lær, om man omtalte deres offentlige Capaciteter, deres større eller mindre Skikkethed til Embedet. Jovrigt vilde den ærede Finantsministers Udtalelser have havt langt større Vægt, dersom ikke den omhandlede Mand var udnævnt til den Post, som nu begjæres oprettet.

Comard: Da jeg ikke har stemt for Dragonregimentet, og altsaa ikke med en æret Rigsdagsmand har stemt mod min Overbesviisning af Hensyn til Ministeriets Duffe, saa har jeg altsaa ikke dengang havt Noget at føre til Bogs, og jeg vil heller ikke faae det ved denne Leilighed, da jeg heller ikke med en æret Rigsdagsmand kan have den „Selvfornægtelse“